

[Aage Fogh.]

vil gerne spørge det ærede Medlem, hvad det skulde genere Landmænd i Almindelighed? Jeg ved godt, at vi har enkelte Folk, som ønsker at have Ejendomme i Serier; vi modtog ogsaa i Udvalget en enkelt Repræsentant for disse, der kom og beklagede sig over, at der i Bladene var refereret noget om en Mand, der havde 90 Ejendomme, men det var slet ikke sandt, sagde han — han mente, det var ham, der var sigtet til —, for han havde kun 56!

Jeg har ingen som helst Interesse i, at en enkelt Pengemand sikrer sig 56 Ejendomme og ansætter Landbrugets unge som Bestyrere ude paa dem; jeg har ingen som helst Interesse i, at man paa den Maade baandlægger den danske Jord. Derimod har jeg den allerstørste Interesse i, at vi gennemfører som en nogenlunde fast Regel, at en Landbrugsejendom skal være baade Boplads og Virkeplads for en Familie, hvor de arbejder paa deres eget og for deres eget. Den anden Ordning, hvor Pengemænd og andre kan sikre sig store Arealer, er jeg afgjort ingen Tilhænger af, og det er en saadan Ordning, vi har søgt at modarbejde ved at gennemføre den Bestemmelse, at ingen i Fremtiden kan have mere end to Landbrugsejendomme. Efter mit Skøn er det rigeligt for en Landmand i al Almindelighed.

Derfor anser jeg ogsaa de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup fremsatte om Ejendomsretten, for ret urimelige. Det ærede Medlem ser jo altid paa Begrebet Ejendomsretten fra Storejerens Vindue. Jeg vil foreslaa, at de Konservative og Venstre dog engang prøvede paa at studere Begrebet Ejendomsret fra det andet Gærde, tænkte paa Forholdene, som de er ud over Landet, hvor det i mange Tilfælde er saaledes, at langs med Godsejerens Hovmarker og Hovgårde ligger de indeklemte Lejehuse. Hvis man bedømmer Ejendomsretsbegrebet derfra, saa forstaar de Tusinder af Smaabrugere skade ikke, at der ikke nu i 1948 kan skabes Mulighed for, at de hver for sig kan faa saa meget Jord, at de kan leve af det, naar der paa den anden Side af Gærdet er Raad til at have liggende i Hundredvis af Hektar til en enkelt Mand, samtidig med at denne enkelte Mand har Ret til at have en Række Ejendomme, saaledes som man har Eksempel paa — det fremgaar af det Materiale, der er til Raadighed, at en enkelt Mand raader over op til 8 000 ha. fortrinlig førsteklases Jord.

Jeg kan ikke med min bedste Vilje

se, det er urimeligt at forlange, at naar denne Generations Levetid er ude, faar den næste Arving kun Lejlighed til at arve to Ejendomme, medens de andre maa stilles til Raadighed for frit Salg. Derfor er jeg særdeles veltilfreds med, at det er vort Parti, der faar Ansvaret for, at denne Bestemmelse her gennemføres, at ingen i Fremtiden maa have mere end to Landbrugsejendomme, thi Bestemmelsen gennemføres for at sikre, at den fremtidige Udstykning kommer til at gaa over de store Gaarde, og for at værne om de danske Bøndergaarde og de danske Husmandsbrug.

Jeg er ogsaa meget veltilfreds med Bestemmelsen i § 21, hvorefter der ikke kan gives Tilladelse til Opkøb af Tillægsjord, hvis Ejendommen er over en vis Størrelse. Jeg har i de senere Aar set saa uendelig mange Tilfælde af, at Ejeren af en Ejendom, som i og for sig var stor nok, for at gemme sine Penge købte Jord op, til Skade for andre. Jeg finder dette urimeligt, og derfor finder jeg det meget rigtigt, at der i § 21 sættes en Bremse herfor ved at bestemme, at hvis en Ejendom har et Grundbeløb af 40 000 Kr., skal den ikke kunne forøges ved Tillægsjord, medmindre der kan købes fra en Ejendom, som er større, og denne kan ikke nedbringes til under det, den køvende Ejendom havde i Forvejen.

Jeg finder det ogsaa rimeligt, at man indfører Bestemmelsen om Bortforpagtning i § 12.

Det har i Praksis vist sig umuligt at administrere den Bestemmelse, der skulde hindre ulovlig Nedlægning. Ulovlig Nedlægning er foregaaet i stor Stil indtil nu, og den vilde fortsat foregaa i den kommende Tid, hvis der ikke sættes langt, langt skrappe Bestemmelser i Værk end dem, vi hidtil har haft. Naar vi ved, hvilken Utilfredshed disse Nedlægninger har vakt ud over Landet, og naar vi ved, at praktisk talt hvert eneste Sogneraad i Danmark uanset Partifarve altid gaar imod den ulovlige Nedlægning, ligesom de i mange Tilfælde ogsaa gaar imod Køb af Tillægsjord til store Ejendomme, finder jeg det i høj Grad rimeligt, at vi nu omsætter dette i praktisk Lovgivning og prøver paa at bringe denne Bevægelse til Ophør.

Der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget en Udtalelse, hvorefter den højtærede Landbrugsminister har givet Tilsagn om, at der nu vil blive nedsat en Kommission til at undersøge Forholdene vedrørende Fideikommiss'er, Stiftelser o. lign. Dette er jeg særdeles tilfreds med, og jeg haaber, at man maa kunne naa et tilfreds-